

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!!**
"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
 לעילוי נשמתה הטחורה של אמו האהובה מאד
 אוהבת התורה ולומדיה.
 מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
 אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
 והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
 תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
 054-888-39-69

1,059

אדהבת לישך אלה

לקח פרשת "צו" תשפ"ב. מסירות נפש מצילה אותך!!

עד כמה? ובמה דברים אמורים?
 היה זה במלחמת העולם הראשונה כשהרוסים נלחמו נגד הגרמנים וגייסו לצבאם בחורים יהודים תושבי העיירה סטוצ'ין. אחד הבחורים שעמד לצד כתפו של חברו ונלחם בעוז ובגבורה, שמע לפתע צעקת איי מקפיאת דם, ולאחריה ראה את חברו צונח לצידו לאחר שכדור פילח את ראשו.
 ניסה הוא מיד להצילו אך לשווא, מצבו התדרדר במהירות ולפני שעצם את עיניו למוות ביקש הוא ואמר: "אנא ממך! הביאני לקבר ישראל, אל תפקירני כדומן על פני השדה". "אני מבטיח לך שאעשה זאת ואביאך לקבר ישראל" ענה לו חברו, ונשמתו של הפצוע עלתה בסערה השמימיה.
המבטיח החל לחשוש: "איך אקברנו? והלא הכדורים שורקים ומפילים חללים חללים! איך אצליח להביאו לקבר ישראל?"
 מיד לאחר מכן חשב לעצמו ואמר: "חייב אני לקיים את הבטחתי ויהי מה!"
 וממחשבה למעשה קם ונטל את ההרוג על כתפיו והחל לרוץ תחת כיפת השמים לכיון העיירה, כשכדורי האויב חולפים מעל ראשו ושורקים באוזניו, כך רץ הוא **במסירות נפש** עילאית כשלושה קילומטרים, ובכניסה לעיירה פגש את איש החברה קדישא שנטל מיד את המת והביאו לקבר ישראל.
 כעבור יומיים הבחין הוא באחד החיילים שהתאבד וירה בעצמו למוות, מיד חש הוא אליו כדי לנסות ולהצילו אך לשווא.
 תוך דקות הגיעו חיילים נוספים וכשראו את ההרוג מוטל לרגליו של זה הסיקו שהוא ירה בו ורצחו נפש.
 מיד כפתוהו וזרקוהו לאחד התורות עד להפוגה הקרובה, וכל דבריו ותחנוניו אליהם שיאמינוהו שאינו הרוצח לא הועילו כלום. במשפט שדה מהיר נזר עליו גזר דין מוות וקבעו לבצעו למחרת. באותו לילה הופיע בחלומו אותו חבר שהובא על ידו לקבורה ב"מסירות נפש" ואמר לו: "הסר כל דאגה מליבך, מחר תינצל דקות ספורות לפני ביצוע גזר הדין".
 למחרת לאחר שהעמידוהו מול כיתת יורים, רגע לפני הינתן האות שמעו הם מרחוק קולו של פרש המבקש להמתין, וכשהגיע אליהם שלף הוא מכיסו "**מכתב פרידה**" אותו כתב המתאבד בו מבקש הוא את סליחתם של כל בני משפחתו על החלטתו, ומסביר הוא שלחץ ופחד המלחמה הביאו להתאבדותו". מיד שוחרר הלה לביתו ואף זכה לעלות ולהתגורר בירושלים. הוא אשר אמרנו: מצווה **במסירות נפש** שומרת היא על האדם ומצילה אותו מכל צרה וצוקה, ואף בריה אינה יכולה לפגוע בו.
 ויהי רצון שנוכה כלונו לעבוד את אבינו שבשמים מתוך אהבה אמיתית וב"מסירות נפש", וימתק הקדוש ברוך הוא מעלינו ומעל כל ישראל אחינו את כל הדינים כולם, וכמו שעשה ניסים לאבותינו **בימים ההם** כן יעשה לנו **בזמן הזה**, ובמהירה ידון יראו עינינו וישמח ליבנו בביתא משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

עמלק, סבו של המן הרשע, היה ידוע ומפורסם שחייליו תמיד מנצחים את האויב במלחמה.
מעולם הוא לא הובס, תמיד חזר הוא משדה הקרב לאחר שכל אויביו נפלו חללים לפניו.
 למה? איך הצליח הוא לעשות זאת?
 עמלק היה פיקח וערמומי גדול מאד, ונודע לו שכל אדם יש בו תוספת כח ביום הולדתו, וכח זה שומרו ואף מפיל את שונאיו לפניו, כיון שכך, גייס הוא לצבאו המוני חיילים וביקשם למלא את פרטיהם האישיים בטופס שהופץ ביניהם, ובטופס התבקשו הם לציין גם את תאריך יום הולדתם.
 כך שביום שהיה יוצא למלחמה עם אויביו, הוא היה בוחר רק את החיילים שיום זה הוא יום הולדתם, וכיון שמזלו של האדם גבוה הוא מאד ביום הולדתו, לכן היו חייליו מנצחים תמיד במלחמה ומשמידים את כל חיילי האויב.
 משה רבנו ע"ה ידע שכך מנהגו של עמלק, ולכן כששלח הוא את יהושע בן נון להילחם בעמלק, ביקש הוא ממנו שיצא למלחמה רק עם חיילים שנולדו בחודש **אדר שני**, כיון שחודש אדר שני מזלו גבוה יותר מכל החודשים כולם, והנולד בו מוגן ושמור הוא מאד ואין בן מזל אחר יכול לפגוע בו אף לא ביום הולדתו, וזהו שאמר לו משה רבנו ליהושע בן נון: "**בחר לנו אַנְשִׁים וְצֵא הִלַּחֵם בְּעַמְלֵק**", [שמות פרק י"ז פס' ט] "**אנשים**" ראשי תיבות: "**אדר שני מזלם**".
 כשאדם לא עושה "**מסירות נפש**" בעבודת בוראו אזי יש סיכוי שכן מזל אחר החזק ממזלו יכריענו ואף יפגע בו חלילה, כמו כן, גם אם הפוגע אין מזלו יותר ממזל הנפגע, בכל זאת ביום הולדתו יש בו כח גדול יותר לפגוע מביום אחר, אולם כל זאת אך ורק אם הנפגע לא זכה לקיים מצוות ב"**מסירות נפש**", אך מי שזכה לקיים מצווה **במסירות נפש** גדול רוב כוחו במאד מאד, ו**מסירות נפש** מגביהה את מזלו מעל כל המזלות כולם, ואין בכוחו של אף אדם לפגוע בו, וכל כך רב וגדול כוחו של המקיים מצווה **במסירות נפש** עד שיכול הוא להציל את כל בני דורו בזכות מסירות נפשו!!
 זוהי זכותו של **מרדכי הצדיק**, שעל אף שציווה אחרורו של כל נתיניו שמהודו ועד כוש להשתחוות להמן הרשע, עמד **מרדכי** איתן וזקוף כתמר ולא השתחוה כלל וזהו שהועד עליו במגילה: "**ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה**".
 לכן זכה הוא בכח מסירות נפשו להציל את כל עם ישראל מגזר דין מוות קשה ונורא אשר ריחף עליהם.
 לפעמים שולח הקדוש ברוך הוא ליהודי ניסיון שיש בו "**מסירות נפש**" כדי להצילו בעתיד מצרה וצוקה שצריכה לבוא עליו, ואם חלילה מתרשל האדם ומתעצל מלקיים המצווה ב"**מסירות נפש**", אזי קשה מאד להושיעו בעת צרתו וצריך הוא ביתנים לסבול ולהתפלל הרבה מאד לישועתו, דבר שהיה נמנע ממנו לו היה מקיים **במסירות נפש** את אותה מצווה שהזדמנה לידו באותו זמן.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
 ישועות מקיפות וכל טוב
 משה יזי.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריוות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חינוג: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

תשובה: אמא גדולה ויקרה!

א.מכתבך כל כך כואב, וצערך וצער ילדיך היקרים קורע כל לב, בטוחני ששגרת וטרדות החיים הן הן בעוכרינו וגורמות להסחת דעתנו מצורכיהם ושלוותם של הסובבים אותנו.

ב.הנך הוכחה ניצחת לדברי חכמנו זכרונם לברכה שלמרות שרק אנשים גדולים כמוך מתנסים בניסיונות כל כך גדולים ובכל זאת זקוקים אף הם לדברי חיזוק, שהרי אף הקדוש ברוך הוא אמר לו למשה רבנו ע"ה: "היה לך לעוזרני!" ומיד ענה משה ואמר: "ועתה יגדל נא כח ה'!"

ג.כיון שברור לי שהנך גדולה וחזקה, ממילא ברור מאליי שאינך משדרת שום הבעה או הבנה שזקוקה אף לחיזוקם של אחרים, ולא אגזים אם אוסיף ואכתוב שמדגישה ומשדרת אף כמה שהנך חזקה וכיף לך עם ילדיך המקסימים, ודיבורך וסיגנון מעידים כאלף עדים שטוב לך יותר מכל אחת אחרת, למרות שבתוך ליבך אף בצערך ובצערם של ילדיך המקסימים הזקוקים כולם [לא רק הקטן] לדמות אבהית תומכת ומפנקת, זאת הסיבה שכל אותם המכירים אותך אינם חושבים ולו לרגע שהנך זקוקה להם או לאירוח שלהם, וחלקם שאין להם בטחון עצמי ומסוגלות נפשית כשלך חשים הם צורך להתארח אצלך ולהתחזק ממך. לכן ראוי ונכון שאת מר ליבך אל תשיחי רק באוזני אחרות שאף הן במצבך וזקוקות לעזרה, אלא תקבעי עם אחת או שתיים מהטובות שבחברותיך, ותשוחחי איתן על הקשיים שהנך מתמודדת עימם מידי יום ביומו, אינך צריכה לבקש עזרה אלא רק להדגיש את קשייך וקשיי ילדיך היקרים, ובטוחני שאותן חברות יתייחסו לדבריך בהתאם, ובוודאי שיפעלו הן מאחורי הקלעים להקל עליך כראות עיניהן, השאירי להן את המלאכה הן יעשו זאת על הצד הטוב ביותר, ובטוחני שכולן יקיפו אותך מיד בחום ובדאגה ככל אשר יירש.

ד.זיכרי! כל אחד וכל אחת בעמנו הנפלא זקוקים לעזרה כזאת ואחרת, ואבינו שבשמים ברא את עולמו כך שאחד משלים את השני, ואותם אנשים שטועים במחשבתם וחסים על כבודם ומתייסרים הם ובלבד שלא יבקשו עזרה, הרי שהתנהגותם מנוגדת לכללי הבריאה שקבע הקדוש ברוך הוא בעולמו וכאבם הנפשי הוא פרי ותוצאת גאוותם, והזוכים ומתעלים מעל שיקולי האגו ומשיחים את אשר על ליבם זוכים להעלות מזור וארוכה למכתם ודאגותיהם ואף יזכו לאחר מכן לעזור לאחרים הזקוקים לעזרה.

ה.לא נותר לי אלא לבקש מכל אחינו ואחיותינו שבכל אתר ואתר: עוררו ופיקחו את עיניכם וחפשו משפחות נפלאות אלו הזקוקות לכם, והחליטו בדעתכם שמידי שבת וחג תארחו אותן על שולחנכם, וכבר מובטחים אנחנו מנביאינו הקדמונים שכל הזוכה לעודד ולטפח את נפשותיהם של הזקוקים לכך ימלא ה' כל משאלות ליבו לטובה ולברכה.

ו.לא יתכן בשום פנים ואופן שבעולם שב"ליל הסדר" יהיה שולחננו מלא בכל טוב וליבנו גדוש בשמחה, בעוד אחרים מאחינו ואחיותינו נפשם סוערת וליבם כאוב ושולחנם חסר!!

ז. זאת עלינו לדעת: אף הנראים לנו שמחים ומאושרים לפעמים זקוקים הם לשיחה נעימה מעודדת ומחזקת ורק אם נשכיל להתאמץ למענם נוכח להכירם ולעזרם כרצון א-לוקינו.

ח.כתב הרמב"ם זע"ה: "מיום שחרב בית המקדש וגלה הקדוש ברוך הוא מביתו, שוכן הוא אצל אלמנות ויתומים [ושאר אנשים שבורי לב], וכל המשמחם כאילו משמח הוא את השכינה". ט.ראוי ונכון שאתם ואתן קוראי וקוראות העלון תבררו ותחפשו את אותם אנשים הזקוקים לטיפוח ואירוח, ותהוו אנשי קשר בינם לבין אחרים המעוניינים לטפח ולארח, ואשריכם אם תצליחו לעשות זאת ולו אפילו עבור משפחה אחת או שתיים אין סוף וקץ למעלתכם ולשכרם.

י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

שאלה: לכבוד הרב שלום וברכה!

אני אלמנת צה"ל, מגדלת בכבוד ארבעה ילדים מקסימים, ברוך ה' הכל בסדר איתנו, אין לי תלונות חוץ מכך שלפעמים אני נתקפת בגעגועים עזים לבעלי המנוח ז"ל שנלקח מאיתנו לפתע פתאום בעת מילוי תפקידו.

היה זה לפני כחמש שנים ביום בו התבשרתי שהנני בהריון, מיד התקשרתי לבעלי לשמחו בבשורה זו, הוא התרגש מאד, כזה היה מטבעו, איש משפחה שעשה הכל למעננו ותמיד דאג לכך שלא יחסר לנו דבר, והצליח לעמוד במשימה זאת גם כשמצבנו הכלכלי היה דחוק, כך שבשורה טובה זאת ריגשה אותו מאד ובאותה שיחה שמעתי אף את קולו החנוק מדמעות של אושר וכדי שלא להכביד עליו במסגרת תפקידו הרגיש, הזדרזתי לסיים את השיחה לא לפני שקבענו לשוב ולשוחח טלפונית עוד לפני חזרתו לבית בערב.

לאחר כמה שעות כשהתקשרתי שוב, כבר לא זכיתי למענה, וככל שניסיתי להשיגו שוב ושוב, ללא הצלחה, כך גדל והתחזק בליבי החשש שמא אירע הגרוע מכל.

לפנות ערב הגיע לביתנו צוות שלם מאגף הנפגעים וקצין העיר של צה"ל ומיד כשראיתם הבנתי שאכן קרה הגרוע מכל והתמוטטתי.

עברתי הריון קשה מאד, וכשנולד בני הקטן פרצתי בבכי מיוסר ומומושך שגרם לי לסיבוב קשה בבריאותי, ולעצרי הרב "כאב השכול" אינו מרפה ממני וכל משחק שלי עם ילדי הקטן מלווה תמיד בדמעות על אשר לא זכה הוא לראות את אביו ולא אביו אותו. כנראה שחסך אבהי זה גרם לבני בעיות רגשיות קשות, ובראותו גבר הוא מתיישב מיד על ברכיו וממש נכרך עליו, ובדרך כלל כולם מבינים את נפשו הפגועה ומרעיפים עליו חום ואהבה.

בעיותיו הרגשיות של בני הלכו והסתעפו ולפעמים אני נפגעת עד עמקי נשמתי בראותי את רצונו לקבל תשומת לב מגברים קרובי משפחתי, והללו דוחים אותו בעדינות כיון שהוא מכביד עליהם.

כך שאם בעבר הייתי מוזמנת רבות להתארח בשבתות וחגים, הרי שבתקופה האחרונה כמעט ואיני מוזמנת כלל ובחגים האחרונים ישבתי עם ילדי בביתי, כששמחת ואוירת החג נעדרות מאיתנו לחלוטין.

כאלמנת צה"ל לא חסר לי דבר, עוזרים לי בהכל ואף משתתפת אני בסדנאות המיעדות לאלמנות כמוני, ולא אחת יוציא לי לשוחח על מצבי ומיד מבינה אני שגם אותה אחת שעומדת מולי מרגישה כמוני, ואף היא קיבלה בתקופה הראשונה לאלמנותה את התייחסותם הנלבבת של קרובי וידידי המשפחה ולאחר מכן יחסם הלך ופחת, עד שנאלצת היא לפעמים להתקשר ולהזכיר להם שהיא עדיין קיימת וזקוקה נואשות לשיחת התעניינות במצבה.

היום איני יודעת עדיין היכן אתארח ואף מתביישת אני להזמין את עצמי, לכן החלטתי לכתוב ולפנות דרך עלון זה לכל ישראל שביתם שלם:

אנא ואנא! תחשבו גם על אחרים שליבם שבור וזקוקים ומשוועים הם לטיפת יחס! אני פוגשת מידי יום הרבה אנשים וכולם שואלים על ילדי המקסימים ובעיקר על הקטן, אך בכך מסתיימת השיחה, ואינם חושבים לרגע שצריך אולי לשאול: "אפשר לארח אתכם בחג? או בשבת?" כל אדם קשה יום, אף אם "מסודר" הוא כלכלית, עדיין זקוק הוא לתשומת לב ולאירוח! אל תשכחו אותנו!

היום במצבי יכולה אני לזהות אנשים שנראים בסדר אך הם שבורי לב וכאובים ומיוסרים מאד, אנא מכם! תתייחסו גם אלינו, גם אם נראה לכם שאנחנו חזקים וחזקות! אנחנו זקוקים וזקוקות לכם מאד! ממני מיוסרת וכאובה מאד.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

סיפור לשולחן השבת

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך" ! (רבי נחמן מברסלב זיע"א)

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!

"אל יתהלל עשיר בעושרו, אל יתהלל חכם בחכמתו... כי אם בזאת יתהלל המתהלל, השכל וידוע אותו, כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ".

מעשה בשניים שבאו לדין תורה לפני בית הדין שבארם צובא.

אחד מעשירי הקהילה תבע את חבירו אשר שקע בחובות גדולים ונאלץ ללוות ממנו כספים רבים כדי לשקם את עסקיו, אך אלו הלכו מדחי אל דחי וכאשר הגיע מועד פרעונם לא היה בידו לפרוע את חובו אפילו לא במעט.

הלה אמנם הודה בכל, זה השטר וזו אכן חתימת ידו, אך מה יעשה ואין לו כעת כסף לשלם, אפילו לא פרוטה לפרטה. מובן שהדיינים חייבוהו לפרוע את חובו, אלא אם יאות המלווה להאריך לו את המועד.

העשיר לא הסכים, טען הוא כי אין כל ביטחון שמצבו של הלווה יוטב בעוד זמן מה ויוכל אז לשלם חובו. ממילא, חוייב הלווה לשלם, ומיד.

יצא הלה מבית הדין, הלך ילך ובכה, חוכך בדעתו מאין יבוא עזרו. בדרכו, פגש את הגאון הצדיק רבי **אברהם ענתבי** זיע"א.

בלב נשבר עמד וביקש ממנו ברכה, שהקדוש ברוך הוא יושיעו ויוכל לפרוע את חובו.

"**ברכה בימיך**"! אמר לו הרב, "מדוע לא באת אלי קודם? לא נורא, תבוא אלי מחר, ונראה מה נוכל לעשות למענך". הלה התעשת וקרן אור של תקווה האירה את יומו וחיממה את ליבו.

הרב **אברהם ענתבי** פנה ממנו ושם פעמיו היישר אל ביתו של העשיר המלווה.

בהגיעו נקש בדלת, והעשיר הופתע מאוד לראותו, "**מה זכות זכיתי שבא אלי הרב הצדיק לביתי**"?... חשב. בהדרת כבוד הכניס את הרב לביתו, וערך לפניו שולחן כדת. אבל הרב לא אכל ולא טעם מאומה.

"יתכבד נא כבוד הרב, ביקורו לכבוד הוא לי ושווה הוא בעיני אלף זהובים" !!! "אל נא תגויס", אמר הרב, "מכיר אני את הסוחרים וגוזמאותיהם" ! "אין זו גוזמה" ! הצהיר העשיר. "**הביקור שווה בעיני עוד יותר**" !!!

מששמע כך הרב אמר: "אם אכן מתכוון אתה לכך באמת ובתמים, הריני גובה את דמי הביקור".

תמה העשיר על דברי הרב אך בטרם פתח פיו בשאלה, המשיך הרב ואמר: "הבא נא לי בטובך את שטרות חובו של אותו עני, דחוק הוא עד מאוד, ואבקשך לוותר לו **בלב שלם**" ! ואכן, מיהר העשיר והביא את השטרות לרב.

כעת ישב הרב והסיב עימו לאכול ולשתות ותיבל את הסעודה בדברי תורה מתוקים מדבש ונופת צופים. כעת הרגיש העשיר כי זכה לפיצוי מושלם.

למחרת, כאשר הגיע העני אל בית הרב לשמוע מה בפיו ומה עצה ייתן לו, הגיש לו הרב את שטרותיו, קרועים ומחוללים...

"זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה..."
פעם באו ושאלו את גאון עוזנו מרן החיד"א זיע"א: "חכמינו ז"ל אומרים כי **"המתגאה- חכמתו מסתלקת ממנו"**, ועוד אמרו ש"**אין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כמי שאינו**", ולפיכך אף נמשלה למים, מה מים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך, כך התורה מסתלקת מהמתגאה. **מדוע?** מה ההסבר לתופעה הזו?!! מדוע אין התורה יכולה להיות נחלתו של המתגאה?!!

ענה הרב ואמר: "אקדים לכם הקדמה קצרה. מסופר על אדם אחד שפגש **באליהו הנביא** והיו הולכים יחדיו. עברו ליד נבלה מעלה צחנה, הניח הלה ידו על חוטמו, ואילו **אליהו הנביא** לא התפעל מהסירחון כלל. לאחר זמן מה בא לקראתם אדם יהיר וגאה פוסע מעדנות, מיד כיסה **אליהו הנביא** את חוטמו בידו, ולא יכול היה לעמוד במחיצתו.

נמצינו למדים כי מבחינה רוחנית הרי שהגאווה היא סרוחה ומעלה צחנה איומה, המדיפה ריח מבחיל יותר מצחנת הנבלה. מעתה", אמר להם מרן החיד"א, "הרי הלכה פסוקה היא שאסור ללמוד תורה במבואות המטונפים, ואסור אפילו להרהר שם בדברי קדושה. כי התורה צריכה מקום נקי וטהור.

ואם אמרנו שהמתגאה גרוע הוא מצחנת הנבלה, אז ודאי שחכמתו מסתלקת ממנו, כי אין התורה יכולה לשהות במחיצתו..."

התפעלו השומעים מהתשובה המחוכמת. ומרן החיד"א המשיך ואמר: "דבר זה רמוז בתחילת הפרשה: **"זאת תורת העולה, היא העולה"**, אם יש באדם תורה, ורוחו **"עולה"** ומתגאה, אזי **"היא"**, דהיינו התורה גם כן **"העולה"**, עולה ומסתלקת היא מעליו ומותירה אותו בחברת הגאווה בלבד....

"צו את אהרון ואת בניו... זאת תורת העולה..."

פרשת **"ויקרא"** סיימה במילים **"לאשמה בה"**, ונשאלת השאלה: מדוע סמך הכתוב את פרשת **"צו את אהרון"** למילים קשות אלו **"לאשמה בה"** ?

אלא כיון שמילת **"צו"** לשון **"זירוז"** היא, ורצה הקדוש ברוך הוא ללמדנו שנהיה **זריזים** בקיום התורה ומצוותיה, שהרי: **"שגגת תלמוד- עולה זדון"** !!!

וזהו שרמזה התורה: **"משה לאמר צו את"** הם סופי תיבות **"תורה"**, כי ללא **"זריזות"** אי אפשר לקנות את התורה שנמסרה לנו על ידי משה !!! ("בעל הטורים")

וכך היה רגיל לשנן ראש הישיבה, רבנו ה"אור לציון", חכם בן ציון אבא שאול זיע"א באוזני תלמידיו את דברי הרמב"ם זיע"א: **"קריאת התענוג והמנוחה, אין קיום לה ולא תועלת בה"** ! והוסיף: **רק לימוד בכל הלהט, בכל הלב, יפעל על האדם לטובה** !!! (מתוך הספר "רבינו האור לציון")

"זאת תורת העולה, היא העולה על מוקדה, על המזבח, כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן... ופשט את בגדיו... והוציא את הדשן... אל מקום טהור... והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה..."

אומר רבנו חיים בן עטר בעל ספר **"אור החיים"** הקדוש זיע"א: פרשה זו כולה רומזת להנהגת הקדוש ברוך הוא בימינו אנו, בגלות הזו האחרונה, ולנחמנו **מעצבון נפשנו** גילה ה' יתברך סודו לעבדיו הנביאים ורמז הדברים כאן, תהליך גאולת עם ישראל הקדושים, איך ומתי יהיה !!! ונקמת הקדוש ברוך הוא מאומות העולם אשר ייסרו ועינו אותנו עד אשר כל המעיין בדברים נפלאים אלה, מיד ימלא ליבו שמחה ואמונה !!!

לכן נזדרז לראות את הדברים במובאים בספר הקדוש **"אור החיים"** על הפסוקים הללו ובזכות זאת ירז לנו אבינו שבשמים את גאולתינו השלימה, בחסד וברחמים אמן ואמן !!!

"אהבת ישראל"

אמר הצדיק האדמו"ר מסלונים בעניין פורים:

"אם קרה שבו המלך נפל לבור שופכין (כלומר: ביוב) ועלול לטבוע שם, אז מדאי שהמלך קופץ פנימה לבור השופכין עם בגדי מלכותו להציל את בנו חביבו.

וזו הדרגה העליונה שהייתה בפורים, שנגלה עליהם ה' יתברך להצילם מתוך מצב שפל ביותר" !!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיית את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנום, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

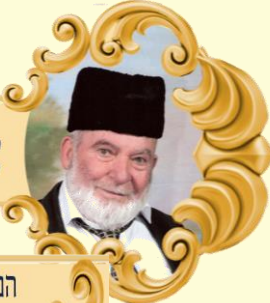
לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמוח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

סיפר לי אדם יקר וחביב מאד, רחמים אוהב ציון: "במשך שנים ישבתי בכל בוקר ליד מור אביך זלה"ה בבית הכנסת "שושנים לדוד", ועד עתה סדר לימודו חקוק בזיכרוני ואף יש לי עליו סיפור נפלא אותו שמעתי מפיו".

"אשמח מאד לשמוע" אמרתי לו והוספתי: "ואם תרשה לי אכתוב את הסיפור בשמך בעלון הקרוב".

מיד פתח ר' רחמים הי"ו וסיפר: "התמדתו הגדולה של מור אביך זלה"ה והנאתו המרובה מלימודו מן המפורסמות הן, מעבר לכך שזוכר אני עד עתה את סדר לימודו בפרוטרוט ואת הקפדתו לאכול "פת שחרית" בכל בוקר, התחזקנו תמיד לראותו מתפלל בכוונת לב כל כך גדולה ובהשתפכות הנפש, ומעולם לא ראינוהו ממהר בתפילתו, תמיד התפלל מילה במילה כמונה מרגליות".

לאחר אתנחתא קלה המשך ר' רחמים הי"ו וסיפר: "באחד הימים כשסיים מור אביך זלה"ה לאכול ארוחת בוקר, פנה הוא אלי ואמר: "עוד עכשיו נרעש אני מחלומי אתמול בלילה". הסתקרנתי מאד לשמוע את חלומי ומיד שאלתי: "מה חלמת?" ומור אביך פתח וסיפר: "אמש בא אלי מור אבי זצ"ל בחלום ואמר לי: "תפילותיך חשובות הן מאד בשמים, אך ברצוני לבקשך לומר "פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב" גם לפני תפילת מנחה", לאחר מכן חיידך הוא אלי ונעלם".

כמובן שהתפעלתי מאד לשמוע את חלומי המעיד על כך שכל הנפטרים יודעים הם בבירור את סדר הנהגת בנייהם וצאצאיהם בתפילות ובלמוד תורה, וכיון שמור אבינו זלה"ה היה זהיר בכך מאד, לכן זכה הוא שמור אבינו קיבל רשות לרדת מהעולמות העליונים להופיע בחלומי ולזרוז לומר "פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב" לפני תפילת מנחה כדי שתהא מושלמת היא על הצד הטוב ביותר.

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

חדש!!! חדש!!!
עניית "יהא שמיה רבא" בשידור ישיר.
073-350-9301

הודעה חשובה מאד!!!

שמחים אנחנו להודיע כי בכל מוצאי-שבת בשעה 8:30 בדיוק מתקיים בעז"ה ובל"י שיעור מפי הרב משה יזדי שליט"א בשיבחו של דוד המלך זיע"א.

מיד אחרי השיעור מתקיימת סעודה מלווה מלכה מפוארת ומגוונת. כל זאת בקליניקה "אריה" שברחוב שמריהו לוי 27 ירושלים.

ברוכים הבאים!!!

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמנ!

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "כה אמר ה' "

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עלינו ברכה וטובה וכל טוב.

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 17:13 [17:33]	ירושלים: 08:10	ירושלים: 12:17	ירושלים: 18:25	ירושלים: 19:06
תל אביב: 17:30	תל אביב: 8:12	תל אביב: 12:19	תל אביב: 18:27	תל אביב: 19:03
חיפה: 17:22	חיפה: 8:11	חיפה: 12:18	חיפה: 18:27	חיפה: 19:05
אילת: 17:20	אילת: 8:11	אילת: 12:18	אילת: 18:26	אילת: 19:02
באר שבע: 17:31	באר שבע: 8:12	באר שבע: 12:18	באר שבע: 18:27	באר שבע: 19:06

צבעים אמיתיים